

[Indenrigsministeren.] angaar § 3, 3die Stykke, 2det Punktum, i Landstingets Lovforslag: Der var her optaget en Bestemmelse, hvorefter Personer, som er tilflyttede en Kommune i det Skatteaar, hvori Valget foregaar, eller i det nærmest foregaaende Skatteaar, for at kunne forblive paa Valglisten, naar den endelige Berigtigelse af disse skal foregaa, maatte godtgøre, at de ikke var i Restance med paalignet Kommuneskat til Fraflytningskommunen for nogen Del af det Tidsrum, indenfor hvilket Skattebetalingen kræves som Valgretsbetingelse, det vil sige, for det Skatteaar, hvori det kommunale Valg foregaar, og for det foregaaende Skatteaar. Endvidere var det fastsat, at Personer, som i Fraflytningskommunen og i deres nuværende Opholdskommune havde faaet eftergivet mere end $\frac{1}{3}$ af den personlige Kommuneskat for det Skatteaar, hvori Valget foregaar, og det nærmest foregaaende, for at forblive paa Valglisten ved den endelige Berigtigelse maatte have nedbragt de eftergivne Beløb til højst $\frac{1}{3}$ af det Skattebeløb, som var dem paalignet i de 2 paagældende Skatteaar. Denne Bestemmelse, som altsaa vedtoges ved tredie Behandling af Lovforslaget i forrige Rigsdagssamling her i det høje Landsting, forudsatte jo et ret intensivt Samarbejde mellem Opholdskommunen og den eller de Kommuner, hvori vedkommende havde opholdt sig i det Skatteaar, hvori Valget foregaar, og i det nærmest foregaaende Skatteaar, et Samarbejde, som man maatte nære Frygt for vilde medføre et betydeligt administrativt Arbejde og et ikke helt ringe Besvær, som ikke kunde siges at være fuldt begrundet i den Fordel, som det betød, at man fik Tilflyttere ind under nøjagtigt de samme Betingelser for Adgang til at forblive paa Valglisten som dem, der i øvrigt er gældende for Beboerne i Kommunen. Under Hensyn til de Oplysninger, som efter Vedtagelsen her i det høje Landsting er tilgaaet Indenrigsministeriet om Sagen, foretrak jeg ved Fremsettelsen af Lovforslaget i indeværende Rigsdagssamling i det høje Folketing at udtage denne Bestemmelse i § 3, 3die Stykke, og Folketinget har derefter vedtaget Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det dér blev fremsat.

Jeg har da den Ære nu i Dag at anbefale Lovforslaget, som det kommer fra det høje Folketing, til det høje Landstings Interesse og til Vedtagelse.

Johannes Jensen: Da det foreliggende Lovforslag er i væsentlig Overensstemmelse

med det Lovforslag vedrørende Ændring i den kommunale Valglov af 1924, som blev behandlet og vedtaget i det høje Ting i Fjor, kan jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Naar jeg siger, at Lovforslaget er i væsentlig Overensstemmelse med Lovforslaget fra i Fjor, hentyder jeg dermed til, at der er sket en Forandring, en Forandring, som den højtærede Indenrigsminister allerede har omtalt, og som vedrører Vælgere, der er tilflyttede en Kommune i et af de 7 sidste Kvartaler, altsaa i sidste Halvdel af den kommunale Valgperiode. Indenrigsministeriet har overfor Folketingsudvalget gjort Rede for Grundene til, at denne Bestemmelse er gaaet ud, og den højtærede Indenrigsminister sagde for et Øjeblik siden ogsaa her i Tinget, hvad Anledningen var til, at Bestemmelsen ikke er medoptaget i det foreliggende Lovforslag. Grunden er jo den, at man befrygter, at der ved den administrative Gennemførelse af Lovforslaget skal opstaa saadanne praktiske Vanskeligheder, at det vil være besværligt at faa Valglisten i Orden i rette Tid. Skønt jeg ikke deler denne Frygt og navnlig maa mene, at selv om der her kunde opstaa Vanskeligheder, opvejes disse fuldt ud baade ved den økonomiske Fordel, som Kommunerne kan have af at faa deres Skatter ind ogsaa fra Vælgere, der flytter, og den Fordel, som det vil være i Retning af Retfærdighed, at alle kommunale Vælgere i skattemæssig Henseende ligestilles, skal jeg efter Omstændighederne og navnlig under Hensyn til, at der ikke fra nogen Side i det andet høje Ting er stillet Forslag om at genoptage Bestemmelsen, ikke insistere paa, at der sker en Ændring i den her omtalte Retning.

Hovedbestemmelserne i Lovforslaget er jo, som sagt, uforandrede og gaar ud paa i det væsentlige at genindføre de Skattebetingelser, som var gældende forud for Loven af 1924, dog i Hovedsagen med Bevarelse af den Adgang, som ved nævnte Lov var givet Kommunerne til at nedsætte Skatterne for Skatteydere, der kom i vanskelige økonomiske Forhold. Jeg maa mene og hævde, som jeg har gjort tidligere, at dette Lovforslag ikke vender Brodden imod hverken nogen bestemt Samfundsklasse eller mod noget bestemt Parti, og jeg maa hævde, at ogsaa efter at disse Bestemmelser er gennemført, vil Vælgerne i skattemæssig Henseende være gunstigere stillet, end de var forud for Loven af 1924.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.